
II. EDDU-BROT¹.

.....
garð ær þat kallað æf længi ær talat vm hit sama æfni
sæm gvðbrandr qvað í svölv.

Vpp drægr mþkk² hinn mikla.

Oc allar visvr þær ær eptir fara ærv af æinv æfni allt til
stæfia fram. Snvrða þikkir hælldr bragarbót æn spæll ok
skolo þa standa margir sambliðændr æptir raddarstaf hinir
sþmo ok síðarst t. eða r. sæm æinarr qvað.

Ælfr varð vnda gialfri

æitr kold roðin svæita

vitnis fæll með vatni

varmt þldr i mæn karmtar.

Skarbrot ær þat æf avkit ær samstþfv skamri i fyrsta visv
orði sva at ofegra þikki sæm olafr læggs son qvað.

Skvlar bæzt vnd bali

byrrþfrs skþpvt æfi.

at greina hlið³.

Allt ær hlið þat ær kvikvæendis æyrv ma skilla. hlið
hæfir margar kynkvíslir ok verðr hlið þat sem nattvrliga
megv æyrv greina af samkvamv tvæggia likama. ænn
þunnvr hliðsgrein ær sv ær hæilavg ritning sægir hliða
andliga hlvti. likamlikt hlið verðr annat af lifligvm hlvtvm
ænn annat af liflavsvm hlvtvm. Hlið þat ær hæyriz af
liflavsvm hlvtvm verðr⁴ annat af .ij. ræriligvm skæpnvm

¹) *Fragmentum membranaceum Arnarnagnæwanum Nr. 748
in quarto. —* ²) *omnibus locis, ubi k geminari solet, membr.
habet k, quam literam per kk dedimus. —* ³) *literis rubris. —*
⁴) *bis in membrana scriptum.*

ænn annat af vræiligvm annat af samkvamv ræriligra lvtá ok oreriligra. Af ræriligvm lvtvm verðr lioð sæm af hofvð-skæpovm vindvm ok vötnvm. Af vræiligvm hlvtvm verðr lioð sæm stæinvm. æða malmi. æða strengivm ok verðr þo þæss kyns lioð iafnan af ræring nokkvr's likama lifligs. æða vllifligs. Af samkvamv ræriligra lvtá ok vræiligra verðr lioð sæm þa ær vindr. æða vötn. æða ælldr slær sinv afli við iorð. æða aðra vræiliga lvti. lioð þat ær verðr af liflavsvm lvtvm ær svart (ok) ogreinilikt æptir natvrligri samlioðan þeirri ær philosophi kóllvðv mvsicam ok verðr þat lioð hit æfsta ok hit æzta af ræring ringa þeirra .vij. ær sol ok tvngl ok .v. merkistiorvnr ganga i þer ær planæte ærv kallaðar ok hætir þat celestis armonia æða¹ himnæsk lioðagræin. Þessar stiorvnr sagði plató hafa lif ok skyn ok vera odavðligar. Greinilikt lioð verðr i liflavsvm lvtvm þat sæm ver kóllvm listvlikt lioð sem i malmi ok strengivm ok pípvvm ok allz kyns spongfærvvm. J lifligvm lvtvm ok vitlavsvm verðr lioð sæm viðvm æða gravsvm ok þo af tænging nokkvr's ræriligs likama. Af lifandi lvtvm þeim ær sæn hafa verðr annat lioð þat ær rodd hætir ænn annat þat ær æigi ær rødd sæm fota stapp æða handa klapp ok annat slikt. Rodd ær lioð fram fært af kvikvændis mvmni formærat af .ix. natvrligvm tolvvm lvngvm ok barka tvngv ok tveim vörrvm ok .iiij. tönvm. Ænn priscianus kallar rodd vera hit grandligsta lopzins havgg ok æiginliga æyrvvm skilianlikt. Rødd greiniz a marga væga önnvr rødd ritanlig æn önnvr oritanlig. Vmerkilig ravdd ær sv ær til ængrar merkingar ær þreyngd sæm hvba blictrix. Mærkilig rødd ær önnvr af natvrv önnvr af sætning. æða sialfvilia. Mærkilig rodd af natvrv ær harna gratr. æða sivkra manna stynr ok annat slikt. Mærkilig rodd af sætning ær sv ær framfæriz með sialfvilia mannz sem þetta na. Maðr merkir kvikvændi skynsamlikt ok davðlikt.

¹) s (= sive), membr.

fra stafa skipti ok tima¹.

Stafr er hinn minzti lvtr raddar samansættrar sæm rita ma. Oc ær stafr kallaðr hinn minzti lvtr eða vskiptiligri i þvi sæm hæyrir allri samsætning stafligrar raddar þvi at ver skiptvm bækr i capitvla ænn capitvla i clavsvr. æða vers æn clavsvr i malsgræinir malsgreinir i sagnir. Sagnir i samstöfvr samstofvr i stafi. Ænn þo ærv æigi stafir natvrliga oskiptiligir þvi at stafr ær ravdd en ravdd ær lopt. æða af lopti formærat. Ænn hvart sæm ravdd ær lopt. æða loptz formeran þa ær hon samansætt með sinvm portvm sæm lopt með þvi at þat ær likamlikt ok allir likamir ærv samansættir ænn iafn lvtr verðr af iöfnv æfui at gætað sæm holdd af holddi. Ænn sva sæm i natvrligvm likavmvm ærv nökkrvir þeir lvtr ær æinfalldir kallaz sæm .iiij. hofvð skæpnr ælldr ok vatn lopt ok iorð ok kallaz þæssir lvtr æigi af þvi æinfalldir at þeir sæ vskiptiligir hælldr af þvi at hverr þeirra lvtr er iafn sinv öllv. Sva sæm litill gnæisti hæfir iafna natvrv hin v mæsta báli sva ærv ok stafir oskiptiligir i misiöfnv æfui æða i þa lvti sæm olikir ærv þvi at a. æða aðrir raddar stafir hafa stvndvm skamt lioð ænn stvndvm langt. Oc ef þeir hafa langt lioð þa hafa þeir .ij. tima. Philosophi kóllvðv stafi elementa [þat er² hofvðskepnr. þvi at sva sæm allir likamir ærv skapaðir af .iiij. hofvðskæpnm sva gera ok stafir saman sættir alla stafliga rodd sva sæm nokkvr's konar likam. þvi at rodd tecr eyrv ok hæfir þrenna mæling sæm allt þat ær likamlikt er. þat er hæð vpp ok ofan bræidd til vinstri handar ok hæygri ok længd fyrir ok æptir þvi at rodd ma ollvmegin hæyraz. Samstöfvr hafa hæð i lioðsgrein enn breidd i anda længd i tima þvi at hver samstafa ær annat hvart hvöss æða þvng æða vmbeylig³. hvöss lioðsgrein ær sv ær skiotliga er fram færð með vpphölldnv lioði. sæm þæssir samstafa. hvat. Þvng lioðsgrein ær sv ær af litilatv lioði hæfz ok drægz

¹) *litteris rubris.* — ²) *in membr.: i.* — ³) *sic membr., pro vmbeygilig.*

niðr i ænn lægra lióð sœm hin fyrsta samstafa i þæssv namni hareysti. Umbæygilig lióðsgrein ær sv ær hæfz af litillatv lióði ok þænz vpp sœm hvöss lióðsgrein ænn fellr niðr at lyktvm sœm þvng lióðsgrein sva sœm þetta namn ravstr. hver samstafa hæfir ok framflvtning annat hvart lina. eða snarpa ok ær sa andi her kallaðr rering framflvtningar samstofv. Mæð snorpvm annda verðr samstafa fram færð sœm hin fyrri samstafa þæssa nafns. þvrrvm. Mæð linvm anda flytiaz samstofvr sœm þæssar. langan tíma. hver samstafa ær annat hvart lōng. eða skōmm. ok ær skōmm samstafa skiott fram flvtt ok hæfir æina stvnd sœm fyrri samstafa i þæssv nafni ari. lōng samstafa ær sv ær sœinliga ær fram flvtt ok hæfir .ij. stvndir sœm hin fyrri samstafa i þæssv nafni. hati. Oc ær timi. eða stvnd kallaðr dvpl mælandi framflvtttrar raddar.

Stafr hæfir .iij. tilfelli. Nafn ok figrv ok vældi eða mátt. Stafa nōfn ærv .xvj. i norænni tvngv i þa liking sœm girkir hōðv forðvm daga. ænn þo ærv mæringar þeirra miklv flæiri þvi at priscianvs segir at hverr [þeirra hafa¹ .x. hlióð. eða flæiri. Sva sœm a æf þat ær skamt hæfir .iij. lióðsgreinir. hvassa lióðs grein fyrir vtan ablasning h sœm her ari. þvnga lióðs grein ænn fyrir vtan h sœm her² hvassa lióðs grein með ablasning h sœm her hafi ok þvnga lióðs grein sœm her hafandi. langt a hæfir .vj. lióð æf þat hæfir ablasning h þa herr þat annat hvart hvassa lióðsgrein. eða þvnga. eða vmbæygiliga sœm her³.

Vm ablasning h⁴.

Slíkt hit sama æf þat hæfir eigi ablasning lióðar þat .iij. læiðir sœm þæssi nōfn. ári aranna ara. Slíkt hit sama ma ok áðra raddar stafi greina. ænn i ok v hafa þvi flæiri lióðsgreinir at þeir ærv stvndvm samlióðendr sœm i þæssvm nōfvm iarl vitr ok er þa v vend kallat i nórēnv máli.

¹) a [*supra lineam in membr. scriptum est*: raddar stafr. — ²) *duorum fere verborum vacuum spatium in membr.* — ³) *sine lacuna, membr.* — ⁴) *litteris rubris.*

(J) norenv stafrofi ærv .v. lióðstafr sva kallaðir v r N oss 4 iss l ár A yr ⊕ ok ær iss stvndvm sættir fyrir æ þa ær hann er stvnginn sva sœm alæph eða ioth setiaz fyrir .ij. raddarstofvm i ebreskv máli. N er þvi fyrst sett at þat lióðar i framan verðvm vōrrvm. 4 er þar nest. hann lióðar i mvnni. l stendr þar nēst. þvi at hann lióðar i ovan verðvm barka. en i neðan verðvm barka ef hann er pūnctaðr ok lióðar þa sem e. þar nēst er A skipaðr þvi at þat lióðar i briosti. ⊕ ær tekit af ebreskv stofvm. Ænn latinu menn skipvðv stofvm gagnstaðliga þæssv sem her ær græint. þeir sættv a fyrst þvi at þat lióðar næst hinu næsta toli raddarinnar ær ver kollvm lvngv ok þat ma fyrst skilia i bernsligri ravst. Ænn N ær þvi fremst skipat at þat ær fremst ok næst sialfv æfni raddarinnar at þvi ær ver hyggivm at loptið mægi kalla ok hafa þvi hvarir tveggiv mæistarar væl ok natvrliga skipat stofvnm i sinu máli. Raddar stafr þæssir hæfiaz allir af sinu lióði ok læggiaz i samlióðendr [R ok ¹.

Vm samhlióðendr².

Samlióðendr ærv .xj. i rvna máli .v. þeir ær nalægir ærv raddar stofvm ærv kallaðir half raddarstafr af þórvm mōnnvm þvi at þeir hafa mæiri likink raddar stafa ok merkiligri lióð ænn aðrir samlióðendr. þat ær. R t 4 Y t Y³ ær af svmm mōnnvm með þæssvm stofvm taliðr i latinu stafrófi þvi at hann hæfir sitt lióð af raddarstaf sœm aðrir þæss kyns samlióðendr. Ænn priscianvs sægir æigi mega raða stafsins merking hvart hans nafn hæfz af raddarstaf eða eiginligv lióði sœm marka ma i þæssv stafrofi ok mōrgvm þórvm ær naliga hæfiaz allir stafr af sinu lióði raddar stafr ok samhlióðendr ok halda þo fvllkōmliga sinvm merkingvm. J þæssv stafrofi ærv ok .v. stafr ær ver kollvm dvmba stafi þat ærv Y t Y 1 B. Oc ærv

¹) a [*supra lineam*: reið sol. — ²) *litteris rubris.* — ³) *hic interpungendum videtur et 4 ita transponendum, ut scribatur: 4 ær af svmm mōnnvm cet.; cfr. pag. 74.*

stafr þæssir æigi því dymbir kallaðir at þeir hafi ækki lioð hælldr því at þeir hafa litlið lioð hia raddarstöfvm i þa liking sëm sa maðr ær litils kallaz verðr æða ænskis af goðri átt ær litt ær mannaðr hia sinvm gøfgyvm frendvm.

Vm tilfelli stafs¹.

Annat tilfælli stafs ær sigvra þat ær mynd æða voxtr stafanna gerr sëm nv ær ritað. Þriðia tilfelli stafa ær mátr. Oc ær þat sialf framsvtning stafa ok merking þeirra. fyrir þann sama matt stafanna ærv bæði svodiu nōmn ok sigvrvr. Svmir mæistarar kalla skipan hit fiordā tilfelli stafs ænn þat kallar priscianvs æinn part þann ær mætti stafsins hæyrir. Þæssa stafi ok þeirra merkingar compileraði minn herra valldimarr konvngv með skiotv orðtæki a þæssa lvd. Sprængd mannz hōk flyði tovi boll. $\text{JKTPTA YATTY *Z YNDAI TAI BAIN}$. her ær sol² fyrst skipað ok bæði sætt fyrir s latinv staf ok z girzkan staf ok kollvm ver þat knæsól æf hon ær sva gær 4. Ænn z hæfir natrvrliga i sær tveggia stafa lioð. d ok s æða t ok s sva sëm x hæfir tveggia stafa lioð c ok s æða gs. Oc ær því hvargi þeirra stafa ritaðr i rnvvm æða i forn latinv stafrofi. Nv ærv þeir stafr því i stafróf sættir at skiotara þikkir at [rita ænn³ tva. Þar næst stændr K ok ær biarkan a þa læið ritað æf þat stændr fyrir p latinv staf ok hæfir sa rvna stafr tva dymba stafi i sær þa ær vlikir ærv i lioði. Ænn því ærv opnir bælgir gærvir a K þa ær þat lioðar fyrir p at þat scal mæir svndr lokvnm vōrvvm næfna ænn b. Þar næst stændr R fyrir r latinv staf ok ær hann af þeim stöfvm ær half raddarstafr ærv kallaðir. Þar næst stændr t. þat lioðar fyrir .ij. raddar stöfvm t ok t ok kalla girkir þann staf diptongon. þat ær tvilioðr a norena tvngv ok ærv .iiij. diptongi i latinv stafrofi ænn .v. i rnvvm. diptongvs ær samanliming .ij. raddar stafa i æinni samstöfv þeirra ær baðir hallda afli sinv. Þæssir ærv limingar stafr

¹) literis rubris. — ²) supra lineam 4, membrana. — ³) a [supra lineam: æinn staf.

i rnvvm X fyrir æe 4 fyrir av 01 fyrir ei ok ær sa diptongvs ekki i latinv. 0 fyrir ey ≠ fyrir eo¹ ok² ær hinn fiordī diptongvs i latinv ok ær hann ækki i rnvvm. Svmir raddar stafr ærv fyrir skipaðir i samanlagningv sëm a ok e. ænn svmir eptir skipaðar³ sëm e ok i o v ok ærv þeir raddar stafr natrvrliga fyrir skipaðir i samanlimingvm ær nalægra hafa lioð inv'inzta raddar toli manzins ænn hinir eptir skipaðir ær nærri standa i lioðs grein esni raddarinnar⁴ sëm a fyrir e ok v því at þat lioð er grannara ær nærr stændr briostinv ok fyrr tekz ænn hitt digrara ær framarr skapaz ænn hitt er eptir ær siðarr formæraz ok meira hefir rvm er ok hegra þat lioð fyrri at sætia i samanlimingv ær fyrri skapaz enn⁵.

.... allz mals. Þvi næst ær orð ær skryðir ok formærar nafn sva sëm mynd æfni því at þat skyrir tilfelli nafns ok merkir gærd æða pining. fornafn ær sett i stað nafnsins sëm læytis maðr fyrir mæistara ok merkir þriar personvr ænn nafn mærkir eina. Viðrorð fegrir ok ændimarkar orðit i þa liking sëm viðrlæggianlig nōfn gera við vndirstæðilig nōfn sva sëm her. sterkr maðr bers⁶ hravstliga. lvttekning ær fra skilit orði því at hon merkir fōll ok kyn sëm nafn. Ænn i því skilz hon fra nafni at hon merkir gerð æða pining ok hæfir ymsar stvndir sëm orð. Samtenging knytir saman nōfn æða aðra parta æða sialfar mals greinir sëm her.

Ringr ok dagr at þingi.

Fyrirsætning ær æiginlig til at þiona fōllvm nafnsins sëm her. til borgar af skipi. Mædalorþning synir hvþokka manz. Oc er hon iafnan fraskilit þōrvvm þōrtvm sëm her. væi bæi.

¹) supra "eo" in membrana scriptum est: o. — ²) cfr. p. 78, not. 16. — ³) sic membrana (skipaðr) pro skipaðir. — ⁴) supra lineam: s. lopti. — ⁵) deest unum folium. — ⁶) sic membrana pro berz.

*kenningar donati*¹.

Donatus kennir í fyrri bok sinni nattvrv parta þeirra allra ær hafa þarf í rettv latinu mali ok ma ængi maðr fvllkomliga vel skilia ok mela þa tvngv næma þæssa bok kvnni. Aðra bok gerði hann vm lavstv þa ær verða kvnnv í latinu mali ok í þeim skaldskap ok at lyktvm vm þat skrvð ok fegrendi ær verða ma í søgnvm ok máls greinvm. Þvi ritaði hann vm lavstv þa ær verða mæga í malinu at sa ma mæla æða yrkia fagrlæka ær hann væit bæði lof ok lavst a malinu sem mælt ær. Malum non vitatur nisi cognitum. Æigi ma illan varaz næma hann sæ fyrri kændr. J þæssi bok ma gerla skilia at ðll ær æin listin skaldskapr sa ær romverskir spækingar namv í athænis borg a griklandi ok snerv siþan í latinu mal. ok sa lioða háttr æða skaldskapr ær oðinn ok aðrir asia menn fltvv norðr higat í norðr halfv heimsins ok kendi mognvm a sina tvngv þæss konar list sva sæm þeir hofðv skipat ok nvmit í sialfv asia landi þar sæm mæst var fręð ok rikdomr ok froðlæikr veralldarinnar.

*de barbarismo*².

Barbarismvs ær kallaðr einn lasta fvllr lvtr malsgreinar í alþyðligri reðv ænn sa ær (i) skaldskap kallaðr metaplasms. barbarismvs fekk af þvi nafn at þa ær romverskir hofðingiar hofðv naliga vnnit alla veröldina vndir sina tign tokv þeir vnga menn af ðllvm þioðvm ok fltvv þa í romam ok kenvv þeim at tala romverska tvngv. þa drogv margir vnemir menn latinva eptir sinv eigiu mali ok spilltv sva malinu³. kolvðv romveriar þann mals lavst barbarismvm þvi at þeir nefndv allar þioðir barbaros næma girki ok latinu menn. barbari varv kallaðar fyrst af lönqv skeggi ok liótvm hvnaði þær þioðir ær bygðv a háfvum fiollvm ok þykkvm skogvm þvi at sva sæm asiona þeirra

¹) *litteris rubris.* — ²) *litteris rubris.* — ³) *supra lineam:* tvngvnni.

ok hvnaðr var ofægiligr hia hæverskv ok hirðhvnaði romveria slikt sama var ok orðtak þeirra otogit hia mals greinvu latinu snillinga. Ænn þvi villdv romveriar at allar þioðir næmi þeirra tvngv at þa veri kvnnari þeirra tign ok þo at rikiu skiptiz ær stvndir liði mætti allt folk vita at þeirra forellri hæfði romverivm þionat.

¹Barbarismvs verðr a .ij. læiðir í framflvtning mals ok í letri. hann hæfir .iiij. kynkvilsvir viðrlagning ok aftekning skipting ok snvning. Þat ma verða í æinvu staf ok samstofv ok í tilfellvm samstofvnnar stvnd ok lioðs grein ok ablasning. barbarismvs er með ðllv flyandi í alþyðligv orðtæki. ænn í skaldskap er hann stvndvm læyfðr fyrir sakir skrvðs æða navðsynia. Vm aftekning stafs verðr barbarismvs sæm egill qvað.

Ærvnz avðskef	vinar mins
ðmvn lokri	þvi at valit ligia
magar þoris	tven ok þren
merðar efni	a tvngv mer.

her ær af tekinn stafr í þessvm orðvm tven ok þren fyrir fegrðar sakir þvi at þa þikkir betr lioða þessar samstofvr í hvldv hætti at þer hafi vmbeygigila lioðs grein helldr ænn hvassa ær .iiij. ærv samstofvr í visv orði ok ma þvi kalla at her verði barbarismvs í lioðs greina skipti. J aftekning samstofv verðr barbarismvs sæm qvað harekr í þiottv.

Raðit hefik at riða
ríuleygs hefjan mínv.

her er rín fyrir rínar þvi at ofmargar verða ella samstofvr í visv orði. Vm viðrlagning stafs verðr barbarismvs sæm qvað avðvn illskellda.

Maðr skyllði þo molldar
megia hverr of þegia
kenniseiðs þo at kvnni
klepp ðogg hárs löggar.

her er sett megia fyrir mega ok avkit einvm staf ok ger

¹) *inscriptio hujus capituli legi non potest.*

sva lǫng samstafa af skamri því at ella heildz eigi kveðandi
rett i visv orði. Vm viðrlagning samstǫfv sǣm glvmr qvað.

Ænn ek væit at hefr heitið
hans broðir mer goðv
ser of slikt til þeirra
sæggfiöld hvaðarrtveggi.

her er hvaðarrtveggi sættr fyrir hvartveggi til þess at
kveðandi halldiz i visv orði. Vm stafa skipti verðr
barbarismvs sǣm arnorr qvað.

Svmar hvern frekvm erni.

her er hvern sett fyrir hvert til þess at hending halldiz
i drottkvæðvm þetti ok ma her kalla beði stafs skipti ok
samstǫfv. J stafa snvning verðr barbarismvs sem her.

Reið brynhilldar broðir
bort sa er hvg ne skorti.

her er bort sett fyrir brott ok skipt sva stǫfv at r stǣndr
fyrir til þess at hendingar se iafnháfar ok er þetta sva i
einvm staf sǣm i samstǫfv. Vm stvndar viðrlagning verðr
barbarismvs sem qvað eilifr gvðrvnar son.

Varv vǫndd ok myrtar
verðr hitt at þav skerða
svell var aðr vm alla
ól torraðin hóla.

her kallar torraðin ól vǫndvl ok gerir langa þessa samstǫfv
ol til þess at hendingar se iafn háfar. Vm stvndar afdrátt
verðr barbarismvs sem her.

Svanr þyrr beint til benia
bloðs vindara roðri.

her er vindara sett fyrir vindára roðri. þat er flvgr. Þessi
samstafa er skom ger fyrir segrðar sakir því at þa lióðar
betr. Þar er ok sv skalldskapar¹ er iafnan þikkir vel
koma ok menn kalla oflióst. Vm lióðs greinar skipti verðr
barbarismvs sem einarr qvað.

¹) *vocabulum* grein *excidisse* videtur.

Vist. ervmz hermd a hesti
hefir flíoð ef vill goðan.

her scal annat af raða enn mælt er ok er beði breytt með
mali ok svndr tekningvm ok lióðs greinvm ok scal sva
skilia. Vist ervmz hermd a hesti. legg ec a ió reiðþokka.
her er mali skipt. enn þat scal sva pvncta ok svndr taka.
legg ec a ioreiði þokka goðan. her er seni skipt. Hefir flíoð
ef vill. konv má ná. her er máli skipt. konv mana. her
er seni skipt ok lióðs greinvm. má ná her er hvartveggi
lióðs grein vmbeygilig. máná¹. her er hvóss lióðs grein
yfir baðvm samstǫfv ok ær her beði skipt lióðs greinvm
ok aftekning lióðs greinar því at hvóss lióðs grein ær gær
af vmbæygiligri ok tækin sva af þvng lióðs græin. Vm
viðrlagning lióðs greinar verðr barbarismvs sǣm skravt-
oddr qvað.

Ef veri bil barv
brvnnins logs sv ær vnnvm
opt geri ek orða skipti
æinrænliga a bænvvm.

her ær bænvvm sætt fyrir bénvvm. Vm viðrlagning ablasningar
verðr barbarismvs. Sem starkaðr qvað.

Þann hæfi ec manna
menzkra fvndit
hringhræytanda
hrammaztan at afli.

her er hrammaztan sæt fyrir rammaztan. Vm aftækning
ablasningar verðr barbarismvs sǣm her.

lofðvngr gækk at lakkar
lavt herr i gras snerrv.

her ær lakkar sæt fyrir hlakkar at kvæðandi halldiz. Ænn
verðr barbarismvs a flæiri væga ok ærv þær figrvr kallaðar
moytacissmvs ok lapdacismvs ok iotacismvs. Þessar
figrvr verða vm ofagra samansætning stafanna ok æigna

¹) *in membrana*: mán.

svmir þessa löstv solocismo því at þat verðr i flæirvm sögnvm ænn i æinni. Þæssar sigrvr tokv nafn af æiginligv nafni cismvs þat ær brvgðning æða spell. Moytacismvs ær þat æf samtænging sagna verðr af optligri samanlostning. m. æins stafs sëm her. Gæima mætvn hrima. ok köllvm ver þat dregit a stál¹ a milli hændinga verðr. Lapdacismvs er þat æf tvav ll sætiaz fyrir æinv æða einn raddar stafr standi i milli tveggia sëm hæ. r.

stendr af stala lvndi

stýrr þorravði hinn fyrri.

Jotacismvs ær þat æf i samliodandi stendr eptir i raddarstaf eða eptir annan raddarstaf eða milli tveggia raddarstafa sëm her.

Haði iarl þar er aðan

engi mann² vnd ranni.

ok sëm olafr legs son qvað.

freyiv angan leygjar.

En donatus telr þan laust með barbarismo ef .ij. raddarstafir iafnlangir standaz hit næsta i tveim samstöfvm sëm her.

þorði iðia orða.

þetta ærv collisiones³.

Þann laust kallar donatvs collisiones ef m stendr milli tveggia raddarstafa sëm eyvindr qvað.

barvm ullr um alla

imvn lauks a hauka.

þat kallar hann hinn sama lavst ef önnvr samstafa ær i niðrlagi orðz iöfn eða lik vpphafi því er æptir kemr sëm einnarr qvað.

harðan þytr a hvitum

harm solborgar armi.

Sva ok æf snarpir samliodændr rennaz moti i tveim samstöfvm sëm her ær kvæðit.

¹) *excidit ef.* — ²) m', *membrana.* — ³) *literis rubris.*

her liggia brot bæggia

brvðr strykvinna svða.

ok sëm þetta.

her fregna nv hygnir

hiðrflavg brimis dravgar.

Þæssa löstv telr donatvs því með barbarismo at þeir verða i æinni samstöfv þo at stærri sagnir spilliz af því.

her hæfr vpp soloecismum¹.

Solocismvs er lavstr i samansættv mali gær i moti reglvm rettra malsgræina ok verðr solocismvs i tueim þörtvm eða fleirvm. Enn verðr barbarismvs i æinni sögn sëm fyrr ær ritat. Solocismus fekk nafn af borg þeirri ær forðvm var köllvð soloe ænn nv hæitir pentapolis. Þeirrar borgar lyðr for til athenis borgar i girklandi at nema þar mal ok þa spilltu hvarirtvæggju tungunni með vándvm orða drætti ok köllvðv girkir þann mals laust solocismum af borginni soloe ok cismvs. þat er slita æða svndrskorning at uaru mali því at sa laustr sleit malsins parta. þa er spillti tungunum. Þat er ok merkianda at ófróðir menn etla iafnan barbarismum vera þar sëm solocismus er at rettu sëm þa ær nokkvr maðr segir fra karlmanni æða konu ok kallar þar hann ær hon scal vera æða hæilsar þar flæirvm ær æinn ær æða annat slikt því at hverr sëm kallar hann þar sëm hon scal vera þa gerir hann lavst i baðvm þæssvm öpmvnm. Slikt hit sama hverr sëm hæilsar þar mörvgvm ær æinn ær gerir solocismum milli margfalligrar tölvm ok æinsligrar. Solocismvs verðr annathvart i malsins þörtvm æða tilfællvm partanna ok geriz þa a .iiij. læiðir viðrlagning ok aftekning skipting ok umsnuning. Sua sëm mætaplasmvs er kallaz i skaldskap sa lavstr ær barbarismvs kallaz i alþýðligv mali. ok þikkir þat stvndvm fægri skaldskap. Slikt hit sama ær solocismvs i skaldskap sætr fyrir skrvðs sakir

¹) *literis rubris.*

ok ær hann þa scema kallaðr i skalldskap. J mals þortvm verðr soloecismvs sem þa ær annarr partr ær sættr fyrir þörvm sãm her ær kvæðit.

hringlæstir gækk hравstan

herivm kvnr at gvnni.

her ær þetta namu ravstan sætt fyrir þæssv visvorði. ravstliga. Stvndvm verðr soloecismvs þa ær hinn sami partr ær oviðrkæmiliga sættr sva sãm þorlæifr iarls skalld qvað.

Höfðv ver i þær hacon

ær at hiþrógi drogvnz

þv ravtt skoglar skyia

skoð forystv goða.

Her ær i fyrirsætning fyrir af sætt. Atfælli mals parta ærv .xij. hviliglæikr Samiamnan Kyn Tala Mynd Fall Persona Merking Tid Samþkøn Mátt ok skipan. J öllvm þæssvm tilfællvm verðr soloecismvs. ænn þo ma æk fa rita. Soloecismvs verðr vm hviligleik nafna sãm snorri qvað.

Byskop hæyr a bæran

bragþátt gofvgz máttar.

her er sameiginlikt namn byskop sætt fyrir æiginligv nafni Gvðmvndr. Vm samiafnan verðr soloecismvs sãm her.

Rann hræddari hranna

hyrbriotr fra styr liotvm.

her ær samiafnanlikt nafn hræddan [sætt fyrir hræddr¹ sættligv namni. Vm kyniaskipti verðr soloecismvs sãm i haflíða málvvm.

Ristv nv fala

far þv i bygð hinig

þo ær mals gængi mikit.

her ær hvarginlikt kyn sætt fyrir karlmannligv kyni. Vm talnaskipti verðr soloecismvs sãm arnorr².

Yppa raðvmz yðro kappi

iota gramr i kvæði fliotv.

¹) a [in membrana bis scriptum. — ²) excidit verbum: qvað.

her ær margfallig tala sætt fyrir æinfalldri tölvm. J falla skipti verðr soloecismvs sãm æ¹ qvað.

þvi hæfik hæitið mæy mætri.

her er rægilic falli sætt fyrir gæviligv falli ok köllv ver þænna lavst orðkolf. J tíða skipti verðr soloecismvs sãm þioðolfr qvað.

læiða langar davða

limar illa mik stillis

barvð menn hinn mæra

Magnvs i grøf fvsir.

J persona skipti verðr soloecismvs sãm qvað halldorr skvalldri.

Orkit ala særkiar

æl læstir þræk mæstvm

ætt bæit grams vm goma

gagnprvðr sigvrðr magni.

her ær annarr fiorðvngv viso mæltr til annarrar personv ok köllvm ver þat viðmælit. ænn annarr fiorðvngv sægir fra hinni þriðiv personv ok köllvm ver þat hliðmælit. At slikvm hætti verðr soloecismvs i þörvm tilfællvm partanna. Með barbarismo ok soloecismo erv taldir .x. læstir þeir ær sva ærv kallaðir. Acirologia Cacenphaton Pleonasmvs Perysologia Macrologia Tantologia² Eclipsis Tapinosis Cachosinteton Amphibologia. Acirologia er oeiginlig sætning orðz sãm her ær qveðit.

Vætti ek harms næma hitta

höfvð gvllz naim fvllv.

her kallaz skalldit vetta harms þess ær hann kviddi ok ær þetta orð. æk vetti gagnstaðliga seft þvi at þat ær manzins natvra at vetta fagnaðar enn kvíða við harmi. Þessi lavstr heyrir barbarismo þvi at hann verðr i einni søgn. ænn þvi hæyrir hann soloecismo at hann verðr i malsgrein milli þessa tveggia orða ventir ok kvíðir.

¹) sic abbreviate, membrana. — ²) sic prave membr. pro Tautologia.

Cacenphaton ær kolloð ofavgr framflvtning stafa eða samstafna i æiuv orði eða flæirvm sæm aðr ær ritað þa ær sv samstafa ær fyrst sætt i einv orði er síðarst var aðr æða hliodstafir ok sva þeir ær eptir koma i baðvm samstofvm sæm sighthvatr qvað.

for or vik a vári.

þat hæyrir ok miok þæssvm lesti æf sa ær niðrlags stafir i æinni søgn ær fyrstr ær sættir i því orði ær eptir kemr sæm snorri qvað.

Skialldbraks skyllia milldvm
skipræiðv mer hæiða.

þænna lavst kollvm ver þræskollid. Þat ær ok kallað cacenphaton æf maðr æignar oviðrkæmiliga oðrvm lvt þat ær annarr a sæm her ær qveðit.

Skið gækk fram at flæði.
flóðs i reggi óðv.

her ær kallat at skið gangi ænn þat er eiginlikt mōnnvm eða kvikendvm. Sa lavstr hæyrir ok cacenphaton ær ver kollvm nykrat æða fūngalgknat ok verðr þat mæst i nygervingvm sæm her.

bringtelir gaf hálv
hlyrsolar mer dyra
oss kom hrvnd til handa
hræpollz drifin golli
sott þa ær herians hattar . . .¹.

her ær eyxin kollvð i oðrvm hælmingi tröllkona skialldar eða valkyria ænn i oðrvm hælmingi svt ok ær þar sva skipt liknæskivm a hinvm sama lvt sæm nykrin skiptiz a margar læiðir. Pleonasmus ær hægomlig viðrlagning einnar sagnar yfir þat fram sæm fvlly mali hæyrir sæm kolbæinn qvað.

Mvndi mer fyrir stvndv
mikit orðalag þikkia
æf ælgrænni vnnar
æyrvm slict at hæyra.

¹) sine lacuna, membrana.

þetta nafn þarf eigi til fvlrrar merkingar því at ækki vit manzins hæyrir næma æyrv. Perisologia ær hægomlig viðrlagning orðanna þeirra ær ækki merkingar afl hafa með því mali sæm vpp ær tekit sæm her ær qveðit.

þat hæfi ek sagt dvlðr fer ek hins
ær sialfr vissag ær drengir þægir.

her þarf ekki hit siðarra mal því at þat ma skilia æf hann sægir þat ær hann væit at hann þægir yfir því ær hann væit æigi. Macrologia ær kallað langt sæn þat ær tekr onytsamliga hlvti til þess mals ær skalld talar ok ær þessi figura víða sætt i oñdverðvm kvæðvm sæm arnorrr qvað i Magnvs drapu.

Sæinkvn varð þa ær hlæbarð hanka
huka ár hin liota bára.

her sægir hann fra rakfōr sinni. ænn þat hæyrir ekki konvngs lofi. Þæssi figvra verðr ok ef maðr talar þōrfvm flæira vm hinn sama lvt sæm gvðbrandr qvað i svōlv.

Upp sætr mōkk hinn mikla
mōðfiallz verolld alla.

Tantologia ær þat æf hin sama søgn er optarr tekin æn tilhæyrir eða hin sama merking sæm snægvl halli qvað.

sva læt vnd sik lōnd oñl lagin
seggia drottinn liðs oddviti.

her erv .ij. kænningar konvngs til hins sama mals. þat kollvm ver ofkænnt. Eclipsis ær skortr navðsynligrar sagnar þeirrar ær þarf til fvlly mals sæm her ær qveðit.

for hvatraðr aðr siklingr
hilmí at sinna til sættar gækk.

her skortir konvngs nafn eða kenning til fvlly mals sæm her ær qveðit.

sa ær af islandi
arði barði.

her skortir siovar nafn til fvlrrar merkingar. Tapinosis ær minnkan mikils lvtar i mali þa ær sæn avðsynir annat ænn af scal raða sæm þioðolfr qvað.

snart við seþráð kyrtat
sík la blær a diki.

her ær sík eða diki sætt fyrir sæ æða haf þav sãm litil
vptu ærv a landi. Cacosintheon er lastafvll samansætning
sagnanna sãm Gvðlavgr qvað.

hravkk at havga brekkv
hotz mæirr ænn til gotvm
fyrir hæyrgæði hriðar
halldorr i hvg skialldi.

her er ofagrliga samanskipat sögnvnm i þriðia visv orði.
Amphibologia ær ævanlæikr sagnarinnar ok verðr þat a
margar læiðir stvndum við regilig föll sem her er qveðit.

hermenn getu hinnig
hvgstinnan gram vinna.

her ær ævanlikt hvart hermænn vinna konvng æða konvgr
hermænn og skiptir þvi samanhláðning orðanna. Stvndvm
verðr þæssi figvra vm svndrtækning orðanna sem her er
qveðit.

þat ær orðslægivm æigi
alldr bot konvngs skálldi.

her skiptir þat malið hvart æigi ær skipat til þess mals
ær fyrir stændr æða hæyrr þat þeim orðvm ær æptir fara.
Stvndvm verðr þæssi figvra sva at eitt orð hefir fleiri merkingar
sãm olafr qvað.

kénn nioti vel vþnnar
vin minn konv sinnar
vist erat dapr vm drosir
drengr ok æigi længi.

her ær ovist hvart þæssi savgn. eigi ær viðrorð neitilict
eða orð eiginliict. At slikvm hætti ær viðá sætt i skalld-
skap þat nafn er ymsar hefir merkingar ok folgit sva malit
sãm hallarsteinn qvað.

holmleggjar vinnr hilmir
bringskøglar mik þøglan.

her kallar hann dverg lit ok sva fegrð konvnnar. Alleotheta

er þat ef skipt ær tølvm eða föllvm eða kynvm sem fyrr
ær ritat i soloecismo. Þessar figvrvr flæstar fylgia meirr
soloecismo helldr enn barbarismo þvi at þer verða mæirr
i mali ænn i einni sögn.

her eru merktir læstir metaplasm¹.

Metaplasms ær framskapan nokkvrrar rettrar reðv i
aðra mynd fyrir navðsynia sakir eða fegrðar. hann hæfir
.xiiij. kynkvilur. Prothesis er viðrlagning stafs eða sam-
støfv i vpphafi orz sem egill qvað.

Vrvngv varrar gvngnis

varrar lvngs vm stvnginn.

her er viðlagt v i þessu nafni vrvngv til þæss at rettir
se stvðlar i dróttkvæðvm hætti. Vm viðrlagning samstöfv
verðr prothesis sem her.

Vt reð ingólfr læita

ognreifr með hiþrlæifi.

her ær samstafa lögð við þetta nafn læifr ok lengt nafnit
fyrir sakir hreysti hans. Aufferesis er gagnstaðlig prothesi
ok tekr hon af vpphafi orðz staf eða samstöfv sãm þa at
v se af tekit i þessv nafni vrvngv þvi at þyðerskir menn
ok danskir hava v fyrir r i þessv nafni ok mörgvvm þörvm
ok þat hyggivm ver fornt mal vera. ænn nv ær þat kallað
vindandin forna i skalldskap þvi at þat ær nv ekki haft i
norðnv mali. Sincópa tekr i brott staf eða samstöfv
i miðiv orði sem bragi hinn gamli qvað.

þars sem lofðar líta

lvng vafaðar gvngnis.

her er ger ein samstafa af tveim ok tekinn or e raddar-
stafr ok sett sva þars fyrir þar es. þetta köllvm ver bragar-
mal i skalldskap. Epentites² verðr gagnstaðlig sincope
þvi at hon leggur við staf eða samstöfv i miðiv orði sãm
kormakr qvað.

¹) *literis rubris.* — ²) *sic, ut videtur, membrana pro Epenthesi.*

þvi at malúin minnar
míldr þorketill villdir.

her er þorketill settr fyrir þorkell ok avkit sva tveim stavfvm nafnit. Enn einni samstøfv til þess at kveðanndi halldiz. Paragoge leggr við einn staf i enda orz sëm arnorr qvað.

klivfa let ec i kavpfavr dvfv
knarra minn við borðin stinnv.

her er viðlagt einn stafr eða samstafa i þessv orði knarra til þæss at kveðanndi halldiz. Apocope er gagnstaðlig þessi figrvv tekr hon af einn staf eða samstøfv i enda orz sëm her.

þvi hefi ek heitið mæy metri.

þat køllvm ver orðkolf i skálldskap. Sistola gerir langa samstøfv skamma sëm fyrr ær ritað.

Blóðs vindara róðri.

Eptasis¹ ær gagnstaðlik sistole ok gerir skamma samstøfv langa sëm fyrr ær ritað.

ól torraðin hola.

þæssi figvra hæfir margar kynkvislir i versvm ænn i skálldskap ær hon sialldan næma ofliost sæ ort. Dieresis gerir .ij. samstøfv af æinni sëm biðrn qvað.

Nv læt ec at þar þrioti
þorravðr uini óra.

her ærv .ij. samstøfv af æinni samstøfv þorðr til þæss at kveðandi halldiz. Sineresis ær gagnstaðlig dieresi gerir æina samstøfv af tvæim sëm sighthvatr qvað.

Vasc til roms i haska.

her ær sætt vask fyrir vas æk til þæss at hændingar sæ iamnhafar. Sinalimphæ teer af annan raddarstaf .ij. raddarstafir standaz hit næsta i tvæim samstøfvvm sëm i biðgvvm visvm.

Hvæs æf æk hlæyp at krúsi.

her ær or tækit annat e i þæssi søgn hves ok ger æin sam-

¹) sic membrana pro Ektasis.

stafa af tvæim til þæss at skothændingar sæ iamnhafar. þar ær ok æin samstafa ger af tvæim þortvm viðrorði ok orði ok ær þat soloecismvs. Elipsis tekr or m æf þat stæindr siðarst i orði sva at raddarstafir kemr æptir ok ær sv figvra miðk i versvm ænn ækki finnvvm ver hana i norænvvm skálldskap. Antitesis sætr annan staf fyrir þörvm sëm sighthvatr qvað.

danar drotni mínvm
dægn of sæint at hendi.

her ær n sætt fyrir r i þæssv nafni dægn. Metethesis¹ skiptir støfvvm sëm fyrr ær sagt i þæssvm orðvm.

hort sa ær hvg næ skorti.

her ær skipt støfvvm ok sætt r fyrri enn t at kveðanndi halldiz.

de scemalexæo².

Scemalexæos heyrir sva til soloecismvm sëm metaplasmvs til barbarismvm i øllv þvi ær til lasta væit. ænn þo ær scema miklv meirr i læyfi sætt þvi at hon þikkir iafnan fegra i skálldskap. Scema ær køllvð a girzkv ænn skrvð a norenv læxis ær reða ok ær scemalæxeos nemnd sëm skrvð máls eða røðv. Scema hæfir .xvii. kynkvislir. Prolæmsis ær vppnvmning margfalligra lvta þeirra ær siþan ærv æinfalliga græindir sëm her ær qveðit.

flvgv hramnar tvæir hvginn til hanga
af hnikars øxlvvm ænn a hræ mvninn.

her ær þetta orð flvgv margfalliga sætt i hinvm fyrrvm visv orðvm. ænn þat rikir tvav æinslig navfn i siðarri visv orðvm ok skal sva vpp taka malit. tveir hrafnar flvgv af øxlvvm hnikars hvginn flavg til hanga ænn mvninn til hræs. Zemna³ ær þat æf æitt orð styrir mörgvvm nðsfvm sëm her ær qveðit.

krossfæstvm se kristi
kvnnr vegr ok lof vnnit
megn ok mátt sëm tignar
mest valld þat ær fers aldri.

¹) sic membrana pro Metathesis. — ²) literis rubris. — ³) sic membrana pro Zevgma.

Þetta orð se styrir þóllvm þæssvm nómnmv. vegr lof megn
mattr valld. Semilempsis¹ bindr oiafnar clavsyr saman með
æinrv orði sém her.

jarls hæfir hann agæti konvngs kappgirni
ænn þóðlings kosti kynni landreka.

þat ær ok sama figvra ef margfallikt orð styrir einsligv nafni
þvi ær samansamnanlikt ær kallað sém her ær qveðit.

herr bioz bratt til snærrv.

her ærv margir menn þeir ær til orrvstv hvaz. Þessi
figvra finz ok sialldan i norænvvm skaldskap. Þat ær ok
semilempsis æf einn lvtr hins sama kyns sæz fyrir mörvgvm
lvttvm sem glvmr qvað.

brandr fêr logs ok landa
land eiriki banda.

her ær brandr sættr fyrir mörvgvm sverðvm þeim ær konvngi
fengv riki ok fæ. Ypozeusis gæfr mörvg orð æinni personv
sém her.

halldi hringtöpvör styrki ok staðfæsti
hæfi ok varðvæiti styrir himinrikis.

Anadiplosis ær tvefalldan eins orðz sém þa ær vers eða
visa hæfz með slikri sögn sém fyrirfaranda vers eða visa
lægz sém snorri qvað.

stort røðr hann ok hiarta
hvetr hvðlvnga sætri.
Setr of visa vitran.

Þetta kóllvm ver drögvr. Anaphora gæfr hit sama vpphaf
mörvgvm klavsvm ok málsgreinvvm sem her.

hverr fremr hilldi barra
hverr er melingvm ferri
hverr a hōpp at stærri
hverr kann avð at þverra.

her ær æitt vpphaf at mörvgvm clavsvm. Eparalæmsis² gerir
allt æitt vpphaf ok niðrlag vers eða visv sém her.

¹) sic membrana pro Syllepsis. — ²) sic membrana pro Epanalepsis.

konvngr kappgiarn allri þioð
kostvm bætri allframr konvngr.

Epizeusis ær tvevalldan æins orðz samansætt sém her.

hlyð hlyð konvngr
hroðri þæssvm.

þæssi figvra er iafnan sætt þa ær maðr talar mæð akæfð
nōkkvra lvti. Paronomasia sætr saman likar raddir þær
ær viafnt merkia sém her ær qveðit.

hælldr vill hilmir
heria ænn æria.

Þetta kóllvm ver aðalhæendingar i skaldskap ok taka af
þessi figvr vpphaf þeir hættir ær með hæendingvm ærv
samansættir ok breytiz þat a marga vega sém finnaz ma
i hatta tali þvi ær snorri hæfir ort. Parameon¹ ær þat
ef mörvg orð hafa æinn vpphafsstaf sém her.

Sterkvvm stilli
styrjar væni.

Þæssi figvra ær miðk hōfð i mals snilldar list ær rethorica
hættir. Oc hon ær vpphaf til kvæðanndi þeirrar ær saman
helldr norænvvm skaldskap sva sém naglar hallda skipi saman
ær smiðr gerir ok ferr svndrlavst ælla borð fra borði sva
hælldr ok þæssi figvra saman kvæðandi i skaldskap með
stōfvm þeim ær stvðlar hæita ok hōfvðstafir. hin fyrri
figvra gerir fægrð með liōðs greinvvm i skaldskap sva sém
fælling skips borða. ænn þo ærv fastir viðir saman þeir
sem negldir ærv at æigi sæ væl fælldir sém kvæðandi hælz
i hæendingarlavsvvm hattvm. Sesinonomaton² gerir margar
clavsyr með iōfnvm þóllvm samanhlæðnar³ sém her.

hlif gnast við hlif egg læk við egg
hiōrr við⁴ meki þar ær iōfvrr barðiz.

Omotopton⁵ hælldr saman alla clavsyr með hin v sama falli
sém her er qveðit.

¹) sic membrana pro Parameon. — ²) sic pro schesis onomaton. — ³) prave membr. samanhlæðnir. — ⁴) in membr. bis scriptum. — ⁵) sic membr. pro Omotopton.

harða hvatfæra snarpa snarraða
 hravsta vigtama sa gat hirð ræsir.
 Omuleimton¹ hælldr saman margar raddir vndir hinvm sama
 ænda sem her ær qveðit.

band gaf oss með endvm
 ilmr lyskala bala.

þat kǫllvm ver riðhændan hátt. hin sama figyra ær i hinvm
 nyia hætti sëm snorri qvað.

Ræsir glæsir hvitvm ritvm
 rǫkkva ǫkkva hreina reina.

Polintethon² ær svndrdregin clavsá vm ymislig fǫll hins
 sama fallz sem hallfreðr qvað.

æit ær sverð þat ær sverða
 sverðavðgan mik gerði.

Yrismos³ gerir langa samanblaðning orðanna i einni mals
 græin sëm egill qvað.

þat ær orætt ramriðinn
 æf orpit hæfir rǫkkva stóði
 a maskæið væll vǫnvðr
 mǫrgv gagni þvi ær væitti mer.

her gengr æitt mal vm alla visv. Polisintheton hælldr
 mǫrgvm orðvm saman með hinni sǫmv samtenging sëm
 qveðit ær i grimnis málvm.

Saðr ok svipall
 ok sanngætall.

þessi ǫfn ǫll bindr ok saman. Dialiton samlagar mǫrg
 ǫfn utan samtenging sëm her.

ekkill ettill skekkill rannvær roði mvndill
 einnir gæstill reinnir rǫkkvi gylvir ǫkkvi
 hæiti hǫking meiti hæmingr hagbarðr glammi
 heimi mysingr bæimi haki bæimvni racni.

her ærv mǫrg ǫfn ok ækki ok i milli. hin sama figyra ær

¹) sic membr. pro Omæoteleuton. — ²) sic pro Polyptoton. —

³) sic pro Irmos.

þat er ver kǫllvm klavf ef .ij. sannkæningar hæyra æinvm
 lvt sva at eigi sæ oc i milli sætt sëm mani qvað.

hvat mantv hafs a otri
 hængiligr með drengivm
 karl þvi at kraptr þinn fǫrlaz
 kinngrar mega vinna.

þetta kǫllvm ver klavf. ænn svipa hæitir þat æf flæiri sann-
 kæningar heyra einvm lvt ok lavst sëm her.

Aðr diǫphvgaðr drépi gegn a gręðis vagna
 dolga ramr með hamri gagnsæll faðir magna.

de tropo et metaphora¹.

Tropvs ær framfering einnar sagnar af eiginligri merking
 til oeginligrar merkingar með nokkvrrri liking fyrir fegrðar
 sakir eða navðsyniar. Vm þessa trópa greindv spekingar
 sinar ræðvr fra alþýðligv orðtaki. tropvs ær skiptir i .xiiij.
 kynkvísir þær ær sva hæita. [Metaphora. Cathaeresis
 methalæmpsis methanomia²

fyrir iarni ok er þar i milli framfæring ok oeginlig liking.
 Þæssi hattr ma sannaz sva at gerr lvtr setiz fyrir efnv sinv
 sem miol fyrir korni ok er sv hin fimta grein metanomie
 sem Þiððolfr qvað.

Let hręteina hveiti vill at vexti belli
 hrynia gramr or bryniv valbygg haralldr yggjar.

Her ær hveiti sætt fyrir korni. Hinn setti hátt metanomie
 ær þat at setia eptirkomanda lvt fyrir þvi sëm fyrri verðr
 sem her.

Bravt stavkk bavga næytir
 blæikr fra sverða leiki.

Her er bleikr kallaðr ræddr þviat bliknan kemr eptir ræzlv
 sem roði eptir skomm ok ær framfæring mals milli blæiks
 ok óttafvllz ænn oeginlig liking þviat bliknan hæyrir til

¹) literis rubris. — ²) deest unum folium; a [sic pro
 Metaphora, catachresis, metalepsis, metonymia.

líkams æn ræzla til andar. Antonomasia setr sameiginlíkt nafn fyrir eígalígv nafni ok verðr þat a þriar læiðir af ǫnd ok líkam ok fyrir vtan ǫnd ok líkam af avnd sem her.

aðr grimhvgaðr gængi
af gríótmoða davðvm.

Her er grimhvgaðr sætttr fyrir þor. þar er oeiginlig (líking¹) þviat margir menn aðrir ænn þorr voro grimhvgaðir. Af líkam verðr antonomasia sæm her.

hár ravð hvassa gæira
hnæig þioð i gras blóði.

Her er hár kallaðr konvngriinn ok er þar oeiginlig líking milli þessa nafns hár ok eiginlís nafns rings konvngs. Fyrir vtan ǫnd ok líkam verðr Antonomasia. sem her.

Ne dýrs of far flæiri
flæinmoða sægig óðar
mælvn slíkt við selan
sittv heill konvngr dælli.

her ær sæll sætttr fyrir nafni konvngs ok er sva oeiginlig líking ænn sæla kæmr af tilfællvm ok ær her hvarki æiginlig ǫnd ne líkam. Þæssa figrvr kǫllv ver niarðarvott i skaldskap ok ær hon þo eigi með læyfvn talit. Epiteton er fyrir sett sǫgn. tilfelling æiginligv nafni ok verðr hon af ǫnd ok líkam ok fyrir vtan ǫnd ok líkam. Af ǫnd sem snorri qvað.

Daðrǫkkvm velldr davða
drengr ofrhvgaðr þængill.

Af líkam enn sem snorri qvað.

hamdavkkvm fær hlakkar
havk mvnnoða avkinn.

Fyrir vtan ǫnd ok líkam verðr epiteton a þria vega. af gerð sem her.

Ok stórhavggv
stillir þrænda.

¹) hæc vox excidisse videtur.

Af stað sem her.

Sótti reiðr at raðvm
rann engi þvi manna
þralyndi fekv þrendvm
þrenskr iarl konvng sænskan.

Af atbvrð verðr epiteton sem her.

J herská
hilmis ríki.

J ǫllvm þæssvm¹ ær oeiginlig líking i milli viðleggianlís nafns ok vndirstæðilís ok þíkkir þessi figvra mest pryða skaldskap. Þat kollv ver sannkenningar. Sinodoche² er merking sv er taka ma fvlla merking þott hon merki meirr eða minnr. Stvndvm setr hon allt þar sæm lvt skal merkia af þvi ǫllv sem leiðolfr qvað.

Niðrðr bar gvll or gardi
grams þess ær verðvng framdi.

her er gvll sett fyrir ringi þeim er konvngv gaf honvm. Stvndvm sætr sinodoche hlvt fyrir ǫllv þvi sæm hon vill merkia sæm her ær qveðit.

kiðr brvnar kløkkv a fólvar
kraphár megin barvr.

her er kiðr settr fyrir ǫllv þvi skipi. J hvarvmtveggia hætti þæssvm ær oeiginlig líking þvi at allt ær iafnan af sívnm lvt samansætt þat ær skipta ma. Omotopeion³ ær nafn gert af líóði sæm her ær qveðit.

fram þravkvðv fákar
síórir sænn vnd hænni
þo gat þeim hin hava
þrymgoll laðit ǫllvm.

her er framfæring af líóði til máls ok líking oæiginlig milli kløkkv ok líóðs. Perifrasís ær vmkringingar mal þat ær verðr fyrir skravtz sakir i loflígrí ræðv. ænn lastmæli til þess at orðtak se mællilægra sæm egill qvað.

¹) hic excidit una vox. — ²) sic membr. pro Synecdoche. — ³) sic membr. pro Onomatopœon.

